

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, declarat de avocata Tatiana Tampei și inculpatul

*Talmaci Victor XXXXX, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str.
XXXXX XXX, ap. XX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 05.10.2017 – 15.11.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>11.12.2017 – 24.01.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.04.2018 – 23.05.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 15 noiembrie 2017, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Talmaci Victor a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada de timp cuprinsă între 18 septembrie 2017, ora 21.00 și 19 septembrie 2017, ora 20.00, inculpatul Talmaci V., acționând în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. XX din str. XXXXX XXX, mun. XXXXX, pe ascuns, a sustras două inele confecționate din aur în valoare de 6000 lei, bunuri care aparțin lui Ciuntu M., după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 6000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul, prin înscris autentic, a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța a conchis că vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, că nu are antecedente penale, însă anterior a săvârșit infracțiuni similare, că lipsesc circumstanțe atenuante și agravante, că a recunoscut faptele imputate prin rechizitoriu și a restituit bunurile sustrate părții vătămate, iar ultima nu are pretenții față de el, concluzionând că corectarea lui este posibilă fără izolare de societate, fiind oportună aplicarea în privința acestuia a unei pedeapse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Avocata Tatiana Tampei a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, *cu includerea în calculul pedepsei a termenului de reținere*.

Apelanta a invocat că instanța de fond a omis că recunoașterea vinovăției, potrivit art. 76 lit. f) Cod penal, urmează a fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă.

Totodată, la stabilirea pedepsei nu s-a luat în calcul că inculpatul a fost reținut pentru o perioadă de 3 zile în prezenta cauză.

Or, instanța de fond a ignorat faptul că inculpatul a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, a recunoscut vina și a colaborat cu organele de drept.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, apelul a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre în partea stabilirii pedepsei.

Lui Talmaci Victor, condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 148 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, reieșind din faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă și a recunoscut vina, că acesta nu are antecedente penale, însă anterior a fost judecat, corect a conchis că reeducarea și corectarea lui este posibilă, echitabilă și rațională, prin aplicarea unei pedeapse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, afirmațiile apărării invocate în susținerea incorectitudinii individualizării pedepsei aplicate inculpatului sunt nefondate.

Totodată, la etapa urmăririi penale, inculpatul a fost reținut timp de 3 zile, în perioada 20.09.2017-23.09.2017.

Conform art. 88 alin. (3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul muncii neremunerate în folosul comunității - calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

La stabilirea pedepsei sub formă de 160 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de fond, contrar prevederilor art. 88 alin. (3) Cod penal, nu a luat în calcul perioada reținerii acestuia.

Astfel, cu respectarea prevederilor art. 88 alin. (3) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa pe un termen de 148 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Argumentele apărării că prima instanță i-a aplicat inculpatului pedeapsa la limita minimă prevăzută de articolul incriminat, dar nu la limita minimă stabilită în temeiul prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sunt irelevante or, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal este prevăzută, inclusiv, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, iar cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei sunt de la 120 la 160 de ore.

Deci, după aplicarea prevederilor art. 88 alin. (3) Cod penal, pedeapsa de 148 ore de muncă neremunerată în folosul comunității se încadrează în limitele stabilite conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În același timp, aplicarea pedepsei minime, conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, este imposibilă, fiind stabilit că inculpatul a fost judecat anterior pentru infracțiuni similare. Mai mult, contrar afirmațiilor apărării că inculpatul a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, bunurile au fost restituite ultimei de către organul de urmărire penală.

5. La 29 martie 2018, avocata Tatiana Tampei și inculpatul au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurenții au invocat că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerare circumstanțele atenuante. Or, recunoașterea vinei este o condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar pentru individualizarea pedepsei este o circumstanță atenuantă, care a fost ignorată de instanțele de fond și de apel, iar pedeapsa sub formă de 148 ore de muncă neremunerată în folosul comunității este prea aspră.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 ianuarie 2018, în prezența inculpatului și avocatei Tatiana Tampei, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată pe 21 februarie 2018, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în lipsa acestora, ultimilor fiindu-le expediată câte o copie de pe hotărârea motivată (*f.d. 167 - 177*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 21 februarie 2018, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 26 martie 2018.

Totodată, recursul ordinar a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 29 martie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. II f.d. 132, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar de pe rol este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Tatiana Tampei și inculpatul Talmaci Victor XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco